

Imam At-Tahawis Trosbekännelse

Abu Ja'far at-Tahawi

Förord

I Allahs namn, den Nåderike, den Barmhärtige.

Imam At-Tahawis Al-‘Aqidah, representativ för Ahlus-Sunnah wa’l-Jama‘ahs ståndpunkt, har länge varit det mest allmänt hyllade och förvisso oumbärliga referensverket om muslimska trosuppfattningar, varav detta är en redigerad engelsk översättning.

Imam Abu Ja‘far Ahmad ibn Muhammad ibn Salamah ibn Salmah ibn ‘Abdul-Malik ibn Salmah ibn Sulaym ibn Sulayman ibn Jawab Azdi, allmänt känd som Imam At-Tahawi, efter hans födelseort i Egypten, tillhör de mest framstående auktoriteterna i den islamiska världen vad gäller hadith och fiqh (rättsvetenskap). Han levde 239–321 H, en epok då både direkta och indirekta lärjungar till de fyra imamerna – Imam Abu Hanifah, Imam Malik, Imam Ash-Shafi‘i och Imam Ahmad ibn Hanbal – undervisade och praktiserade. Denna period var zenit för hadith- och fiqh-studierna, och Imam At-Tahawi studerade hos alla då levande auktoriteter.

Al-‘Aqidah är, trots sin lilla storlek, en grundläggande text för alla tider och listar vad en muslim måste veta, tro på och inwardly förstå.

Det råder konsensus bland Följeslagarna, Efterföljarna och alla ledande islamiska auktoriteter såsom Imam Abu Hanifah, Imam Abu Yusuf, Imam Muhammad, Imam Malik, Imam Ash-Shafi‘i och Imam Ahmad ibn Hanbal angående de lärosatser som räknas upp i detta verk. Ty dessa lärosatser, delade av Ahlus-Sunnah wa’l-Jama‘ah, har

sitt ursprung i den heliga Koranen och konsekventa och bekräftade ahadith – islams obestridda primära källor.

Eftersom detta är en text om islamiska lärosatser, bygger verket i hög grad på de argument som framförs i den heliga Koranen och Sunnan. Likaså är de argument som framförs för att vederlägga åsikterna hos sekter som avviker från Sunnan, också hämtade från den heliga Koranen och Sunnan.

Vad gäller de sekter som nämns i detta verk, är en studie av islamisk historia fram till Imam At-Tahawis tid ganska hjälpsam. Hänvisningar till sekter såsom Mu‘tazilah, Jahmiyyah, Qadriyyah och Jabriyyah finns i verket. Dessutom innehåller det anspelningar på de ortodoxa och avvikande åsikterna hos Shi‘ah, Khawarij och sådana mystiker som hade avvikit från den rätta vägen. Det finns en uttrycklig hänvisning i verket till den meningslösa kontroversen om Khalq al-Qur’an under Ma‘muns tid och hos vissa andra abbasidiska kalifer.

Medan den bestående relevansen hos trosuttalandena i Al-‘Aqidah är uppenbar, kan den historiska tyngden och innebörden av vissa av dessa uttalanden bara uppskattas ordentligt om verket används som en studietext under vägledning av någon lärd person som kan belysa dess argument fullt ut, med hänvisning till den intellektuella och historiska bakgrunden till de sekter som vederlägges i verket. En sådan studie hjälper en att bättre förstå de islamiska lärosatserna och undvika avvikelserna från det förflutna eller nutiden.

Må Allah ge oss en sann förståelse av tron och räkna oss bland dem som Allah hänvisar till som ”de som tror, fruktar Allah och gör goda gärningar”, och ”den som fruktar

Allah, uthärdar prövningar, då kommer Allah inte att låta de godgörandes belöning gå förlorad”.

Texten

I Allahs namn, den Nåderike, den Barmhärtige. Lov och pris tillkommer Allah, alla världars Herre.

Den store lärde, Hujjat ul-Islam Abu Jafar al-Warraaq at-Tahawi al-Misri, må Allah förbarma sig över honom, sade: Detta är en framställning av Ahlus-Sunnah wa'l-Jama'ahs trosuppfattningar, enligt denna religions rättslärdas skola, Abu Hanifah an-Nu'man ibn Thabit al-Kufi, Abu Yusuf Ya'qub ibn Ibrahim al-Ansari och Abu 'Abdullah Muhammad ibn Al-Hasan ash-Shaybani, må Allah vara nöjd med dem alla, och vad de tror på angående religionens grundvalar och deras tro på alla världars Herre.

Vi säger om Allahs enhet, troende med Allahs hjälp, att Allah är En, utan några medhjälpare.

Det finns inget som liknar Honom.

Det finns inget som kan överväldiga Honom.

Det finns ingen gud utom Honom.

Han är den Evige utan en början och den Bestående utan slut.

Han kommer aldrig att förgås eller ta slut.

Ingenting händer utom vad Han vill.

Ingen fantasi kan föreställa sig Honom och ingen förståelse kan fatta Honom.

Han skiljer sig från varje skapad varelse.

Han lever och dör aldrig och är evigt verksam och sover aldrig.

Han skapar utan att behöva göra det och försörjer Sin skapelse utan någon ansträngning.

Han förorsakar döden utan fruktan och återger livet utan svårighet.

Han har alltid existerat tillsammans med Sina attribut sedan före skapelsen. Att bringa skapelsen till existens lade ingenting till Hans attribut som inte redan fanns där. Såsom Han var, tillsammans med Sina attribut, i pre-evigheten, så förblir Han under oändlig tid.

Det var inte bara efter skapelseakten som Han kunde beskrivas som 'Skaparen', och inte heller var det bara genom ursprungsgivandets handling som Han kunde beskrivas som 'Upphovsmannen'.

Han var alltid Herren även när det inte fanns något att vara Herre över, och alltid Skaparen även när det inte fanns någon skapelse.

På samma sätt som Han är 'Den som återger de döda till livet', efter att Han fört dem till livet en första gång, och förtjänar detta namn innan Han för dem till livet, på samma sätt förtjänar Han namnet 'Skaparen' innan Han har skapat dem.

Detta beror på att Han har makt att göra allt, allt är beroende av Honom, allt är lätt för Honom, och Han behöver ingenting; ”Det finns inget som liknar Honom och Han är den Hörande, den Seende.” [Al-Qur’an 42:11]

Han skapade skapelsen med Sin kunskap.

Han fastställde öden för dem Han skapade.

Han tilldelade dem bestämda livslängder.

Ingenting om dem var dolt för Honom innan Han skapade dem, och Han visste allt de skulle göra innan Han skapade dem.

Han befalld dem att lyda Honom och förbjöd dem att olydigt mot Honom.

Allt sker enligt Hans beslut och vilja, och Hans vilja fullbordas. Den enda viljan som människorna har är den Han vill för dem. Det Han vill för dem inträffar och det Han inte vill, inträffar inte.

Han vägleder den Han vill, och skyddar dem, och håller dem säkra från skada, av Sin generositet; och Han vilseleder den Han vill, och förödmjucar dem, och drabbar dem, av Sin rättvisa.

Alla dem är underkastade Hans vilja mellan antingen Hans generositet eller Hans rättvisa.

Han är upphöjd bortom att ha motpoler eller likar.

Ingen kan avvärja Hans beslut eller hålla tillbaka Hans befallning eller övermanna Hans angelägenheter.

Vi tror på allt detta och är säkra på att allt kommer från Honom.

Och vi är säkra på att Muhammad, må Allah välsigna honom och ge honom frid, är Hans utvalda tjänare och utvalde Prophet och Hans Sändebud som Han är välbehagad med.

Och att han är profeternas sigill och de gudfruktiges imam och den mest hedrade av alla sändebud och den älskade hos alla världars Herre.

Varje anspråk på profetskap efter Honom är lögn och bedrägeri.

Han är den som har sänts till alla djinner och hela mänskligheten med sanning och vägledning och med ljus och upplysning.

Koranen är Allahs ord. Den kom från Honom som tal utan att det är möjligt att säga hur. Han sände ner den på Sin Sändebud som uppenbarelse. De troende accepterar den som absolut sanning. De är säkra på att den i sanning är Allahs ord. Den är inte skapad, såsom människors tal är, och den som hör den och påstår att den är mänskligt tal har blivit en otrogen. Allah varnar honom och förebrår honom och hotar honom med Elden när Han säger, Upphöjd är Han, ”Jag ska bränna honom i Elden.” [Al-Qur’an 74:26] När Allah hotar med Elden dem som säger, ”Detta är bara mänskligt tal”, [Al-

Qur'an 74:25] vet vi med säkerhet att det är mänsklighetens Skapares tal och att det är totalt olik mänsklighetens tal.

Den som beskriver Allah som på något sätt likadan som en människa har blivit en otrogen. Alla de som förstår detta kommer att ta till sig och avhålla sig från att säga sådant som de otrogna säger, och de kommer att veta att Han, i Sina attribut, inte är som människor.

Att de boende i Paradiset ser Allah är sant, utan att deras syn är allomfattande och utan att sättet för deras seende är känt. Som vår Herres Bok har uttryckt det, ”Ansikten den Dagen strålande, skådande sin Herre.” [Al-Qur'an 75:22–23] Förklaringen till detta är såsom Allah vet och vill. Allt som har kommit till oss om detta från Sändebudet, må Allah välsigna honom och ge honom frid, i autentiska traditioner, är som han sade och innebär vad han avsåg. Vi fördjupar oss inte i detta, försöker inte tolka det enligt våra egna åsikter eller låter våra fantasier ha fritt spelrum. Ingen är säker i sin religion om han inte överlämnar sig fullständigt till Allah, den Upphöjde och Ärade, och till Hans Sändebud, må Allah välsigna honom och ge honom frid, och lämnar kunskapen om tvetydiga ting till den som känner dem.

En mans Islam är inte säker om den inte är baserad på underkastelse och överlåtelse. Den som önskar veta saker som är utanför hans förmåga att veta, och vars intellekt inte är nöjt med överlåtelse, kommer att finna att hans begäran slöjar honom från en ren förståelse av Allahs sanna enhet, klar kunskap och korrekt tro, och att han svänger mellan otro och tro, bekräftelse och förnekelse samt acceptans och förkastande. Han kommer att vara utsatt för viskning och finna sig förvirrad och full av tvivel, varken en accepterande troende eller en förnekande avvisare.

En mans tro på att de boende i Paradiset ser Allah är inte korrekt om han föreställer sig hur det är, eller tolkar det enligt sin egen förståelse; ty tolkningen av detta seende, eller faktiskt innebörden av något av de subtila fenomenen inom Herrskapets sfär, är att undvika dess tolkning och strikt hålla fast vid överlåtelsen. Detta är muslimernas din. Den som inte skyddar sig mot att förneka Allahs attribut, eller likna Allah vid något annat, har gått vilse och har misslyckats med att förstå Allahs Härlighet, ty vår Herre, den Ärade och Upphöjde, kan bara möjligtvis beskrivas i termer av Enhet och Absolut Singularitet och ingen skapelse liknar Honom på något sätt.

Han är bortom att gränser sätts för Honom, eller att begränsas, eller att ha delar eller lemmar. Inte heller innesluts Han av de sex riktningarna som alla skapade ting är.

Al-Mi'raj (Uppstigning genom himlarna) är sant. Profeten, må Allah välsigna honom och ge honom frid, fördes om natten och steg i sin kroppsliga form, medan vaken, upp genom himlarna, till vilka höjder Allah ville för honom. Allah hedrade honom på det sätt Han hedrade honom och uppenbarade för honom vad Han uppenbarade för honom ”och hans hjärta misstog sig inte om vad det såg” [Al-Qur'an 53:11]. Allah välsignade honom och gav honom frid i denna värld och i den nästkommande.

Al-Hawd (Bassängen som Allah kommer att skänka Profeten som en ära för att stilla Hans Ummas törst på Domedagen) är sant.

Ash-Shafa'ah (förbön, som är upplöst för muslimer) är sant, såsom återberättats i de (konsekventa och bekräftade) ahadith.

Det förbund som Allah slöt med Adam och hans avkomma är sant.

Allah visste, före tidens existens, det exakta antalet av dem som skulle inträda i Paradiset och det exakta antalet av dem som skulle inträda i Elden. Detta antal kommer varken att ökas eller minskas.

Detsamma gäller alla handlingar som utförs av människor, vilka utförs exakt såsom Allah visste att de skulle utföras. Var och en förs till vad han skapades för och det är den handling med vilken en mans liv beseglas som avgör hans öde. De som är lyckliga är lyckliga genom Allahs beslut, och de som är eländiga är eländiga genom Allahs beslut.

Beslutets exakta natur är Allahs hemlighet i Hans skapelse, och ingen närstående ängel vid Tronen, inte heller en sänd Prophet med ett budskap, har getts kunskap om det. Att fördjupa sig i det och reflektera för mycket om det leder bara till undergång och förlust, och resulterar i trots. Var därför ytterst försiktig med att tänka och reflektera över denna fråga eller låta tvivel om det angripa dig, ty Allah har hållit kunskapen om beslutet borta från människor och förbjudit dem att fråga om det, och sagt i Sin Bok, ”Han tillfrågas inte om vad Han gör men de tillfrågas.” [Al-Qur’an 21:23] Den som alltså frågar ”Varför gjorde Allah det?” har gått emot ett domslut i Boken, och den som går emot ett domslut i Boken är en otrogen.

Detta är i sammandrag vad de av Allahs vänner med upplysta hjärtan behöver veta och utgör graden för dem som är fast begåvade med kunskap. Ty det finns två slag av kunskap: kunskap som är tillgänglig för skapade varelser, och kunskap som inte är tillgänglig för skapade varelser. Att förneka den tillgängliga kunskapen är otro, och att göra anspråk på den otillgängliga kunskapen är otro. Tro kan bara vara fast när tillgänglig kunskap accepteras och otillgänglig kunskap inte eftersöks.

Vi tror på Al-Lawh (Tavlan) och Al-Qalam (Pennan) och på allt som är skrivet på den. Även om alla skapade varelser skulle samlas för att göra något misslyckas med att existera, vars existens Allah har skrivit på Tavlan, skulle de inte kunna det. Och om alla skapade varelser skulle samlas för att göra något existera som Allah inte hade skrivit på den, skulle de inte kunna det. Pennan har torkat efter att ha nedtecknat allt som kommer att existera fram till Domedagen. Vad en person har missat skulle han aldrig ha fått, och vad man får skulle man aldrig ha missat.

Det är nödvändigt för tjänaren att veta att Allah redan vet allt som kommer att hända i Hans skapelse och har beslutat det på ett detaljerat och avgörande sätt. Det finns ingenting Han har skapat i vare sig himlarna eller jorden som kan motsäga det, eller lägga till det, eller utplåna det, eller förändra det, eller minska det, eller öka det på något sätt. Detta är en grundläggande aspekt av tron och ett nödvändigt inslag i all kunskap om och erkännande av Allahs Enhet och Herravälde. Som Allah säger i Sin Bok, ”Han skapade allt och fastställde det på ett detaljerat sätt.” [Al-Qur’an 25:2] Och Han säger också, ”Allahs befallning är alltid ett avgjort beslut.” [Al-Qur’an 33:38] Ve alltså den som argumenterar med Allah angående beslutet och som, med ett sjukt hjärta, börjar fördjupa sig i denna fråga. I sitt villfarande försök att undersöka det Osedda söker han en hemlighet som aldrig kan avslöjas, och han slutar som en ond person som bara talar osanning.

Al-‘Arsh (Tronen) och al-Kursi (Stolen) är sanna.

Han är oberoende av Tronen och vad som är under den.

Han omsluter allt och är ovanför det, och vad Han har skapat är oförmöget att omsluta Honom.

Vi säger med tro, acceptans och överlåtelse att Allah tog Ibrahim som en nära vän och att Han talade direkt med Musa.

Vi tror på änglarna, och Profeterna, och de böcker som uppenbarades till sändebuden, och vi vittnar om att de alla följde den uppenbara Sanningen.

Vi kallar folket av vår qiblah för muslimer och troende så länge de erkänner vad Profeten, må Allah välsigna honom och ge honom frid, förde med sig, och accepterar som sant allt han sade och berättade för oss.

Vi ger oss inte in i fåfängt tal om Allah och tillåter inte heller någon tvist om Allahs religion.

Vi argumenterar inte om Koranen och vittnar om att den är alla världars Herres tal som den Betrodde Anden steg ner med och undervisade den mest hedrade av alla Sändebuden, Muhammad, må Allah välsigna honom och ge honom frid. Det är Allahs Tal och inget skapad varelses tal är jämförbart med det. Vi säger inte att det är skapat och vi går inte emot muslimernas Jama‘ah angående det.

Vi anser inte någon av folket av vår qiblah vara otrogen på grund av någon felaktig handling de har gjort, så länge de inte anser den handlingen ha varit tillåten.

Vi säger inte heller att en mans felaktiga handling, som har tro, inte har någon skadlig effekt på honom.

Vi hoppas att Allah förlåter de rättfärdigt handlande bland de troende och ger dem inträde i Paradiset genom Sin Nåd, men vi kan inte vara säkra på detta och vi kan inte vittna om att det definitivt kommer att hända och att de kommer att vara i Paradiset. Vi ber om förlåtelse för de felaktigt handlande bland de troende och, även om vi är rädda för dem, är vi inte i förtvivlan om dem.

Säkerhet och förtvivlan tar båda bort en från religionen, men sanningens väg för qiblahs folk ligger mellan de två (t.ex. en person måste frukta och vara medveten om Allahs Räkenskap såväl som hoppas på Allahs Nåd).

En person träder inte ut ur tron utom genom att förneka det som förde honom in i den.

Tron består av bekräftelse med tungan och acceptans i hjärtat.

Och allt som är bevisat från Profeten, frid vare med honom, angående Shari‘ah och förklaringen (av Koranen och Islam) är sant.

Tron är i grunden densamma för alla, men somligas överlägsenhet framför andra i den beror på deras fruktan och medvetenhet om Allah, deras motstånd mot sina begär och deras val av vad som behagar Allah mer.

Alla de troende är Allahs ’vänner’ och de ädlaste av dem inför Allah är de som är mest lydiga och som följer Koranen mest.

Tron består av tro på Allah, Hans änglar, Hans böcker, Hans sändebud, den Yttersta Dagen, och tro på att Beslutet – både det goda av det och det onda av det, det ljuva av det och det bittra av det – allt är från Allah.

Vi tror på allt detta. Vi gör ingen åtskillnad mellan någon av Sändebuden och accepterar som sant allt vad de alla förde med sig.

De av Muhammads, må Allah välsigna honom och ge honom frid, Ummah som har begått grova synder kommer att vara i Elden, men inte för evigt, förutsatt att de dör och möter Allah som troende som bekräftar Hans enhet även om de inte har ångrat sig. De är föremål för Hans Vilja och Dom. Om Han vill, förlåter Han dem och benådar dem av Sin Generositet, såsom det nämns i Koranen när Han säger, ”Och Han förlåter vad som är mindre än det (shirk) åt den Han vill” [Al-Qur’an 4:116]; och om Han vill, straffar Han dem i Elden av Sin Rättvisa och tar sedan ut dem ur Elden genom Sin Nåd, och genom förbönen från dem som var lydiga mot Honom, och sänder dem till Paradiset. Detta beror på att Allah är Beskyddaren av dem som känner Honom och inte kommer att behandla dem i det nästkommande livet på samma sätt som Han behandlar dem som förnekar Honom och som är berövade Hans vägledning och inte har lyckats erhålla Hans skydd. O Allah, Du är Islams och dess folks Beskyddare; gör oss fasta i Islam till den dag vi möter Dig.

Vi är eniga om att be bakom vem som helst av qiblahs folk, oavsett om de handlar rätt eller fel, och att be janazah-bönen över vem som helst av dem när de dör.

Vi säger inte att någon av dem definitivt kommer att hamna i antingen Paradiset eller Elden, och vi anklagar inte någon av dem för kufr (otro), shirk (att sätta medhjälpare vid

Allahs sida) eller nifaq (hyckleri), så länge de inte öppet har uppvisat något av dessa saker. Vi överlåter deras hemligheter åt Allah.

Vi håller inte med om att döda någon ur Muhammads, må Allah välsigna honom och ge honom frid, Ummah, om det inte är obligatoriskt enligt Shari‘ah att göra det.

Vi erkänner inte uppror mot vår imam eller dem som ansvarar för våra angelägenheter, även om de är orättvisa, och vi önskar dem inte ont, och vi drar oss inte undan från att följa dem. Vi anser att lydnad mot dem är en del av lydnaden mot Allah, den Ärade, och därför obligatorisk så länge de inte befäller att begå synder. Vi ber för dem om rätt vägledning och förlåtelse för deras fel.

Vi följer Profetens Sunnah och muslimernas Jama‘ah och undviker avvikelser, oenighet och splittring.

Vi älskar rättvisans och trovärdighetens folk och hatar orättvisans och förräderiets folk.

När vår kunskap om något är oklar, säger vi ”Allah vet bäst”.

Vi är eniga om att torka över läderskor (i wudu) oavsett om man är på resa eller inte, precis såsom det har kommit i de (konsekventa och bekräftade) ahadith.

Hajj och Jihad under ledning av dem som ansvarar för muslimerna, oavsett om de handlar rätt eller fel, är fortsatta skyldigheter ända tills den Sista Timmen kommer. Ingenting kan upphäva eller vederlägga dem.

Vi tror på Kiraman Katibin (de ärade änglarna) som nedtecknar våra handlingar, ty Allah har utsett dem över oss som två väktare.

Vi tror på Dödsängeln som har i uppdrag att ta alla världars andars.

Vi tror på straffet i graven för dem som förtjänar det, och på förhöret i graven av Munkar och Nakir om ens Herre, ens religion och ens profet, såsom det har kommit ner i ahadith från Allahs Sändebud, må Allah välsigna honom och ge honom frid, och i berättelser från Följeslagarna, må Allah vara nöjd med dem alla.

Graven är antingen en av Paradisets ängar eller en av Eldens gropar.

Vi tror på att återuppväckas efter döden och på att belönas för våra handlingar på Domedagen, och al-‘Ard, att ha visats dem, och al-Hisab, att avkrävas räkenskap för dem. Och Qira‘at al-Kitab, att läsa boken, och belöning eller straff och as-Sirat (Bron) och al-Mizan (Vågen).

Paradiset och Elden är skapade ting som aldrig tar slut och vi tror att Allah skapade dem före resten av skapelsen och sedan skapade människor för att befolka var och en av dem. Den Han vill hamnar i Paradiset av Sin Ynnest och den Han vill hamnar i Elden genom Sin Rättvisa. Alla handlar i enlighet med vad som är bestämt för dem och går mot vad de skapades för.

Gott och ont har båda beslutats för människor.

Förmågan i termer av Tawfiq (Gudomlig Nåd och Ynnest) som gör en handling säker att inträffa kan inte tillskrivas en skapad varelse. Denna förmåga är integrerad med handlingen, medan förmågan till en handling i termer av att ha nödvändig hälsa och förmåga, att vara i stånd att handla och att ha nödvändiga medel, existerar i en person före handlingen. Det är denna typ av förmåga som är föremålet för Shari'ahs föreskrifter. Allah, den Upphöjde, säger, "Allah belastar inte en person utom enligt hans förmåga." [Al-Qur'an 2:286]

Människornas handlingar skapas av Allah men förtjänas av människor.

Allah, den Upphöjde, har bara belastat människor med vad de klarar av och människor är bara förmögna att göra vad Allah har gynnat dem med. Detta är förklaringen till frasen "Det finns ingen makt och ingen styrka utom hos Allah". Vi tillägger till detta att det inte finns någon list eller väg med vilken någon kan undvika eller fly från olydnad mot Allah utom med Allahs hjälp; inte heller har någon styrka att omsätta lydnad mot Allah i praktiken och förbli fast i den, utom om Allah gör det möjligt för dem att göra det.

Allt sker enligt Allahs vilja, kunskap, förutbestämmelse och beslut. Hans vilja överväldigar alla andra viljor och Hans beslut överväldigar alla list. Han gör vad Han vill och Han är aldrig orättvis. Han är Upphöjd i Sin renhet ovanför allt ont eller fördärv och Han är fullkomlig, långt bortom varje brist eller fel – "Han tillfrågas inte om vad Han gör men de tillfrågas." [Al-Qur'an 21:23]

Det finns nytta för döda människor i de levandes böner och välgörenhet.

Allah svarar på människors böner och ger dem vad de ber om.

Allah har absolut kontroll över allt och ingenting har någon kontroll över Honom. Ingenting kan vara oberoende av Allah ens för en ögonblicksblick, och den som anser sig oberoende av Allah för en ögonblicksblick är skyldig till otro och blir en av undergångens folk.

Allah är vredgad och kan vara välbehagad men inte på samma sätt som någon skapad varelse.

Vi älskar Allahs Sändebuds Följeslagare men vi går inte till överdrift i vår kärlek till någon enstaka individ bland dem och vi tar inte heller avstånd från någon av dem. Vi hatar den som hatar dem eller inte talar väl om dem och vi talar bara väl om dem. Kärlek till dem är en del av Islam, en del av tron och en del av utmärkt uppförande, medan hat mot dem är otro, hyckleri och trots.

Vi bekräftar att, efter Allahs Sändebuds, må Allah välsigna honom och ge honom frid, bortgång, gick Kalifatet först till Abu Bakr as-Siddiq, må Allah vara nöjd med honom, vilket bevisar hans excellens och överlägsenhet framför resten av muslimerna; sedan till ‘Umar ibn Al-Khattab, må Allah vara nöjd med honom; sedan till ‘Uthman, må Allah vara nöjd med honom; och sedan till ‘Ali ibn Abi Talib, må Allah vara nöjd med honom. Dessa är de Rättledt Vägleda Kaliferna och rättfärdiga ledarna.

Vi vittnar om att de tio som namngavs av Allahs Sändebud, må Allah välsigna honom och ge honom frid, och som utlovades Paradiset av honom, kommer att vara i Paradiset, såsom Allahs Sändebud, må Allah välsigna honom och ge honom frid, vars ord är

sanning, vittnade om att de skulle vara det. De tio är: Abu Bakr, ‘Umar, ‘Uthman, ‘Ali, Talhah, Zubayr, Sa‘d, Sa‘id, ‘Abdur-Rahman ibn ‘Awf och Abu ‘Ubaydah ibn Al-Jarrah vars titel var denna Ummahs förvaltare, må Allah vara nöjd med dem alla.

Den som talar väl om Allahs Sändebuds, må Allah välsigna honom och ge honom frid, Följeslagare och hans hustrur och avkomma, som alla är rena och obefläckade av någon orenhet, är fri från anklagelsen om hyckleri.

Den första gemenskapens lärde och de som följde i deras fotspår – dydens folk, hadith-återberättarna, rättslärda och analytikerna – bör bara talas om på det bästa sättet och den som säger något dåligt om dem är inte på rätt väg.

Vi föredrar ingen av de heliga männen bland Umman framför någon av Profeterna, utan vi säger att vilken som helst av Profeterna är bättre än alla awliya’ sammantagna.

Vi tror på vad vi vet om Karamat, awliya’s underverk och i autentiska berättelser om dem från pålitliga källor.

Vi tror på tecknen inför Timmen, såsom Dajjalens framträdande och ‘Isa ibn Maryams, frid vare med honom, nedstigande från himlen, och vi tror på solens uppgång från dess nedgångshåll och på Odjurets framträdande ur jorden.

Vi accepterar inte som sant vad spåmän och spåkvinnor säger, och vi accepterar inte heller påståendena från dem som bekräftar något som strider mot Boken, Sunnan och det muslimska Ummahs konsensus.

Vi är eniga om att sammanhållning är den sanna och rätta vägen och att separation är avvikelse och plåga.

Det finns bara en Allahs religion i himlarna och på jorden och det är islams religion. Allah säger, ”Sannerligen är religionen inför Allah Islam.” [Al-Qur’an 3:19] Och Han säger också, ”Jag är nöjd med Islam som religion för dig.” [Al-Qur’an 5:3]

Islam ligger mellan att gå till överdrift och att falla till korta, mellan tashbih (att likna Allahs attribut vid något annat) och ta‘til (att förneka Allahs attribut), mellan fatalism och att vägra erkänna beslutet som utgående från Allah, och mellan säkerhet (utan att vara medveten om Allahs Räkenskap) och förtvivlan (av Allahs Nåd).

Detta är vår religion och det är vad vi tror på, både invärtes och utvärtes, och vi tar avstånd inför Allah från var och en som går emot vad vi har sagt och klargjort.

Vi ber Allah göra oss fasta i vår tro och besegla våra liv med den och skydda oss från varierade idéer, splittrade åsikter och onda åskådningssätt såsom dem hos Mushabbihah, Mu‘tazilah, Jahmiyyah, Jabriyyah, Qadriyyah och andra liknande dem som går emot Sunnan och Jama‘ah och har allierat sig med villfarelsen. Vi tar avstånd från dem och i vår mening är de i villfarelse och på undergångens väg.

Vi ber Allah skydda oss från all lögn och vi ber om Hans Nåd och Ynnest för att göra allt gott.